

Sygn. akt I ACz 1/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Wołczańska

Sędziowie: SSA Lucyna Świdarska-Pilis (spr.)

SSO (del.) Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we (...)

przeciwko M. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od zarządzenia przewodniczącego posiedzenia w Sądzie Okręgowym w Katowicach z dnia 9 grudnia 2015 r.

sygn. akt I Nc 281/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Małgorzata Wołczańska SSA Lucyna Świdarska-Pilis

Sygn. akt 1/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 9 grudnia 2015 r. zwrócono pozew powoda z uzasadnieniem, że nie została uiszczona należna opłata od pozwu, a powód działał przy pomocy fachowego pełnomocnika.

Na powyższe rozstrzygnięcie zażalenie złożył powód, wnosząc o jego uchylenie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucał naruszenie art. 13 ust 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy powód roszczenie swe wywodzi z czynności bankowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W sprawie niniejszej powód - Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we (...) domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 79 547,78 zł. Jako podstawę swego żądania powód powoływał się na to,

że pozwany jest dłużnikiem banku (...). Na podstawie umowy cesji z dnia 26 kwietnia 2013 r. powód nabył od banku całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwanego z bankiem (...).

Zgodnie z treścią art. 13 ust 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025, dalej: uks) w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r., poz. 128, dalej: prawo bankowe), opłata stosunkowa wynosi 5% przedmiotu sporu, nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1 000 zł. Przepis ten wprowadzony został ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1854). Zgodnie natomiast z art. 5 ust 1 i 2 prawa bankowego czynnościami bankowymi są:

1) przyjmowanie wkładów pieniężnych płatnych na żądanie lub z nadejściem oznaczonego terminu oraz prowadzenie rachunków tych wkładów;

2) prowadzenie innych rachunków bankowych;

3) udzielanie kredytów;

4) udzielanie i potwierdzanie gwarancji bankowych oraz otwieranie i potwierdzanie akredytyw;

5) emitowanie bankowych papierów wartościowych;

6) przeprowadzanie bankowych rozliczeń pieniężnych;

6a)(uchylony)

7) wykonywanie innych czynności przewidzianych wyłącznie dla banku w odrębnych ustawach;

oraz następujące czynności, o ile są one wykonywane przez banki:

1) udzielanie pożyczek pieniężnych;

2) operacje czekowe i wekslowe oraz operacje, których przedmiotem są warranty;

3) świadczenie usług płatniczych oraz wydawanie pieniądza elektronicznego;

4) terminowe operacje finansowe;

5) nabywanie i zbywanie wierzytelności pieniężnych;

6) przechowywanie przedmiotów i papierów wartościowych oraz udostępnianie skrytek sejfowych;

7) prowadzenie skupu i sprzedaży wartości dewizowych;

8) udzielanie i potwierdzanie poręczeń;

9) wykonywanie czynności zleconych, związanych z emisją papierów wartościowych;

10) pośrednictwo w dokonywaniu przekazów pieniężnych oraz rozliczeń w obrocie dewizowym.

Rację ma Sąd pierwszej instancji, że wprawdzie źródłem roszczenia powoda była czynność bankowa, dokonana przez pozwanego z (...), jednakże już roszczenie powoda nie wywodzi się z czynności bankowej, tylko z umowy cesji wierzytelności. Umowa cesji wierzytelności ze strony funduszu sekurytyzacyjnego nie stanowi czynności bankowej w rozumieniu cyt. art. 5 ust 2 pkt. 5 prawa bankowego, bowiem nie jest dokonywana przez bank tylko podmiot zajmujący się przyjmowaniem wierzytelności bankowych, dlatego nie ma zastosowania wobec takiego podmiotu

regulacja wprowadzona art. 13 ust 1a uks. Treść art. 5 ust 2 stanowi wyrażnie o czynnościach „o ile są one wykonywane przez banki”. Czynność cesji zatem dla banku stanowi czynność bankową, a dla innego podmiotu - nie.

Za powyższą interpretacją znowelizowanego przepisu art. 13 ust 1a uks przemawia i racjo legis wprowadzonej normy. Wprowadzona ona bowiem została nowelizacją ustawy prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw. Nowelizacja – jak słusznie zauważa Sąd pierwszej instancji – w głównej mierze na celu miała uchylene przepisów art. 96 – 98 prawa bankowego, dotyczących bankowego tytułu egzekucyjnego. Do tej pory banki miały dogodniejszą możliwość dochodzenia swych roszczeń, a to tylko poprzez wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego, zmiana prawa bankowego odsyła już banki na drogę sądową. Powiązanie nowelizacji tych dwóch ustaw prowadzi do wniosku, iż intencją ustawodawcy, przy wprowadzeniu art. 13 ust 1a uks, było złagodzenie ciężaru fiskalnego na bankach, które masowo dochodzą swych roszczeń, a dotychczas były uprzywilejowane w ich egzekucji.

Powyższe wywody prowadzą do wniosku, że opłata w niniejszej sprawie wynosić winna 5% wartości przedmiotu sporu, co prawidłowo przyjął Sąd pierwszej instancji. Ponieważ fachowy pełnomocnik powoda uiścił jedynie kwotę 1 000 zł (K-5) prawidłowo na podstawie art. 13 ust 1 uks i art. 130²§1 kpc zarządzono zwrot pozwu.

Z przedstawionych względów na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397§2 kpc orzeczono jak w sentencji.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Małgorzata Wołczańska SSA Lucyna Świdarska-Pilis